

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 35/2014
28.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Р., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 600/13 од 31.12.2013. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 617/13 од 28.02.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. Законика о кривичном поступку, дана 28.01.2014. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 600/13 од 31.12.2013. године, и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 617/13 од 28.02.2013. године повређен закон – члан 368. став 2. у вези члана 408. став 2. Законика о кривичном поступку у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. Кривичног законика у односу на окривљеног М.Р.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К. 91/11 од 31.12.2012. године пресуда Општинског суда у Кањижи К. 86/07 од 03.12.2008. године која је преиначена пресудом Окружног суда у Суботици Кж 330/09 од 20.11.2009. године, је у целости стављена ван снаге, а оптужба против окривљеног М.Р. одбијена на основу члана 354. тачка 2. ЗКП, јер се ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 617/13 од 28.02.2013. године поводом жалбе Основног јавног тужиоца у Кикинди а по службеној дужности преиначена је пресуда Основног суда у Кикинди К. 91/11 од 31.12.2012. године, те је на основу члана 354. тачка 3. ЗКП против окривљеног М.Р. одбијена оптужба да је извршио кривично дело пореске утаје из члана 229. став 1. Кривичног законика, због застарелости кривичног гоњења.

Републички јавни тужилац је, поднео захтев за заштиту законитости Ктз. 600/13 од 31.12.2013. године против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 617/13 од 28.02.2013. године на основу члана 482. ЗКП, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 104. став 6. и чланом 103. тачка 6. Кривичног законика те битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 408. став 2. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и да утврди да је побијаном пресудом Апелационог суда у Новом Саду повређен закон. Наведене повреде закона јавни тужилац образлаже наводима да се у кривичном поступку који се води по усвојеном захтеву браниоца окривљеног М.Р. за понављање поступка не примењују одредбе о застарелости кривичног гоњења, јер би то било у супротности са природом тог ванредног правног лека којим се испитује да ли раније донета правноснажна пресуда остаје на снази или не.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Ктз 600/13 од 31.12.2013. године, поднетог од стране Републичког јавног тужиоца, браниоцу окривљеног адвокату М.К., одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно те да није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године), нашао:

Из списка предмета произлази да је првостепена пресуда Основног суда у Кикинди К 91/11 од 31.12.2012. године (којом је ранија правноснажна пресуда Општинског суда у Кањижи К 86/07 од 03.12.2008. године, преиначена пресудом Окружног суда у Суботици Кж 330/09 од 20.11.2009. године, у целости стављена ван снаге), донета након што је Основни суд у Суботици дозволио понављање поступка у односу на окривљеног М.Р. због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. Кривичног законика.

Новонастала процесна ситуација, од тренутка правноснажности решења Основног суда у Суботици Кв 710/2010 од 07.09.2010. године којим је дозвољено понављање кривичног поступка у смислу члана 411. став 1. у вези члана 407. став 1. тачка 3. ЗКП, искључује утицај застарелости кривичног гоњења на исход тог поступка. Наиме, понављање кривичног поступка, као ванредни правни лек је, поступак у коме се остварује искључиво интерес окривљеног који очекује повољнију пресуду, од раније донете правноснажне пресуде, независно од одредаба које се односе на институт застарелости кривичног гоњења. Ово тим пре, што окривљени може захтевати понављање кривичног поступка, у смислу одредаба ЗКП-а којима је прописан овај ванредни правни лек, након правноснажности раније пресуде али и након што наступи апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Поступајући супротно, преиначењем првостепене пресуде и одбијањем оптужбе против окривљеног М.Р., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. Кривичног законика, због наступања застарелости кривичног гоњења у смислу члана 354. тачка 3. ЗКП, Апелациони суд у Новом Саду је повредио кривични закон, одредбу члана 368. став 2. у вези члана 408. став 2.

ЗКП, у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. Кривичног законика, јер застарелост кривичног гоњења не може утицати на исход поступка за време новог суђења. Због напред наведеног, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости усвојио као основан, те је утврдио да је побијаном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 617/13 од 28.02.2013. године, повређен кривични закон као у изреци ове пресуде, с обзиром да је после доношења правноснажне пресуде којом је окривљени оглашен кривим и осуђен, приликом поновног суђења, по одредбама прописаним за суђење по овом ванредном правном леку - понављање кривичног поступка, у смислу одредаба члана 404. до члана 414. ЗКП, у односу на окривљеног одбијена оптужба, због застарелости кривичног гоњења у смислу члана 354. тачка 3. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 492. став 1. тачка 3. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.